



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 985/03
10.12.2003. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Слободана Милошевића, чланова већа, са судским саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ДОО "А", кога заступа Б., адвокат, против туженог Републичке управе јавних прихода, ради поништаја решења ... у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 10. децембра 2003. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичке управе јавних прихода. Наведеним првостепеним решењем наложено је тужиоцу да обрачуна и уплати порез на промет производа у износу од 926.408,12 динара, порез и доприносе на лична примања у укупном износу од 49.630,00 динара, као и да обрачуна и уплати затезну камату од 3.12.2002. године до дана уплате наложених обавеза.

Благовремено поднетом тужбом тужилац је оспорио законитост другостепеног решења и предложио да се оно поништи. У тужби наводи да су погрешно и првостепени и другостепени орган применили Закон о порезу на промет када су на мањак залиха - сировина, који је утврђен у износу од 4.630.607,00 динара обрачунали и наложили уплату пореза у износу од 926.408,12 динара, наводећи да је предметна роба испоручена "Г". Истиче да је у отпремницама тачно наведена количина и цена производа који су испоручени "Г", као и да су оне оверене печатом продавца, а није пракса да их оверава и купац, а подаци о роби несумњиво произлазе из потврда о здравственој исправности прехранбених производа животињског порекла јер је и у овим потврдама тачно наведена количина испоручених производа. Истиче да у поступку није саслушано овлашћено лице тужиоца, нити му је омогућено да се изјасни на наводе из записника, а лице које је потписало записник, сачињен од стране Одељења финансијске полиције Бор, није имало никаква овлашћења да присуствује сачињавању записника и да га потпише.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је контролом, која је извршена од стране овлашћеног инспектора, а о чему је сачињен записник број ..., утврђено да код тужиоца постоје залихе сировина у износу од 457.050,00 динара, док је у књиговодственој евиденцији на дан 21.11.2002. године, када је извршен попис сировина, била евидентирана вредност сировина у износу од 5.087.747,62 динара, те је утврђен мањак сировина у вредности од 4.630.697,80 динара. Разлика између пописаног и књиговодственог стања залиха сировина, односи се на количину прерађеног свињског меса које је продата "Г", у укупној вредности од 3.841.200,00 динара по отпремницама за које нису написане фактуре и нису књижене у

вредности од 300.000,00 динара по компанијам са које могу бити издати фактуре и које су уписане у књиговодственој евиденцији, као и на део меса у вредности од 300.000,00 динара које је продато физичким лицима, док се вредност од 489.497,80 динара односи на квар и одступања од норматива. Како тужилац није у поступку контроле доставио доказе да је наведени купац стварно и примио предметну робу, те није испоставио фактуре о извршеној продаји то је првостепени орган нашао да нису били испуњени услови за примену члана 4. став 1. тачка 3. и 4. Закона о порезу на промет. На износ продатих производа физичким лицима такође је требало да тужилац обрачуна порез на промет, на основу члана 2. став 1. Закона о порезу на промет, као и на износ вредности робе која представља расход, јер није доставио доказе - записнике о отписивању наведених вредности производа. Са тих разлога је првостепени орган наложио тужиоцу да обрачуна и уплати порез на промет производа на износ утврђеног мања у износу ближе наведеном у диспозитиву првостепеног решења.

По оцени Врховног суда Србије правилно је тужени орган поступио када је, на основу у поступку утврђеног чињеничног стања, одбио жалбу тужиоца, налазећи да је тужилац у обавези да на износ утврђеног мања плати порез на промет, с обзиром да није пружио доказе из којих би се могло утврдити да је фирма из ... заиста и преузела наведену робу. Наиме, у списима предмета нема писмених доказа да је наведена роба преузета од стране купца, а наводи тужиоца да у потврди о здравственој исправности животних намерница стоји, поред осталог, и назнака којим ће се возилом роба транспортовати, нису од утицаја на другачију одлуку суда. Наведена потврда могла би имати доказну снагу уколико би тужилац имао доказе да је роба заиста испоручена и да је доказао да је у моменту испоруке робе поседовао одговарајуће изјаве на основу којих би робу могао да испоручи и без обрачуна пореза на промет.

Суд је ценио и наводе тужбе да је у поступку повређено начело саслушања странке, па је нашао да ови наводи нису основани. У записнику од 22.11.2002. године констатовано је да је саслушан власник - овлашћено лице тужиоца, у складу са чланом 9. Закона о општем управном поступку, а наводи да то лице није овлашћено лице тужиоца није од утицаја на правилност спроведеног поступка, већ то је ствар организације посла и овлашћења датих запосленим лицима код тужиоца.

Са напред изнетих разлога Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца па је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 10. децембра 2003. године У.985/03

Председник већа - судија,

Олга Ђуричић, с.р.

Записничар,

Надежда Николић, с.р.

За тачност отправка

КО